

[Jørgen Jørgensen.]

er det vel rigtigt ikke at udskrive mere korn, end det må siges at være absolut nødvendigt, og udskrivningen i år vil stort set føre til, at brødkornet bliver afleveret og betalt med en rimelig pris.

Jeg synes ikke, at de bemærkninger, som også det ærede medlem hr. Fibiger fremsatte om, at landbruget gennem disse år gennem den lave kornpris har betalt milliarder til samfundet, var særlig velbegrunderet. For vel er det rigtigt, at der navnlig i de senere år har været en meget stor forskel mellem afleveringsprisen og prisen på korn i fri handel, og at dette har skabt megen utilfredshed hos mange landmænd er givet, men i de første år under kornloven må man vel nok sige, at kornpriserne svarede så nogenlunde til, hvad man kunne gøre krav på, hvis man tog i betragtning, hvad produktionsomkostningerne var. Den pris, der kan fremkaldes på en vare ved, at der er knaphed i landet og tilførsler ikke kan komme, kan man ikke tage som et udtryk for den rigtige pris. Det princip har vi ikke villet anerkende på noget andet område i prispolitikken herhjemme. Derfor er det alligevel muligt, at spændvidden i de sidste år under kornloven før den nugældende kornlov har været for stor. Det har skabt kritik, og man kan forstå denne kritik i mange landbrugskredse mod kornpriserne, men gøre det op på den måde, som de ærede medlemmer hr. Fibiger og hr. Hans Pinstrup har gjort, at ved fastsættelsen af de kornpriser, som har været gældende, har landbruget måttet afgive til det øvrige samfund meget betydelige beløb, det er ikke i overensstemmelse med de virkelige forhold.

Jeg er også tilfreds med, at det nu foreslås gennemført, at landmænd, der har opfyldt deres afleveringspligt helt på grundlag af de beregninger, der er foretaget for afleveringspligten for den enkelte ejendom for indeværende år, kan få det korn tilbage, som de har afleveret for meget, efter at udskrivningen nu nedsættes med de 20 pct., mod at betale halvanden krone pr. tønde. Det er en dækning for statens udgifter til lagerleje i den tid, der normalt er gået, siden kornet blev afleveret og indtil nu, og det vil der ikke kunne indvendes noget imod, hvorimod jeg synes, det var urimeligt hvis man virkelig ville forlange, at landmænd, der havde opfyldt deres afleveringspligt, som ikke havde været opmærksomme på, at man kunne vente en nedsættelse, men som for at få mulighed for at disponere frit over resten af deres kornbeholdninger havde op-

fyldt deres afleveringspligt, at de nu, fordi det blev realiseret med de 20 pct.s nedsættelse, hvad der ikke var fastslået på det tidspunkt, de afleverede kornet, skulle have deres eget korn tilbage og betale 4 kr. pr. tønde derfor. Så også denne ændring i forslaget er jeg tilfreds med og synes er forsvarelig overfor landbruget.

Det store spørgsmål, som har været drøftet i forbindelse med kornloven, er jo imidlertid spørgsmålet om kornpuljen og de penge, som altså ikke var i puljen. Der er jeg enig i de betragtninger, som er fremført, at det er ubegribeligt, at administrationen kan komme til rigsdagen med en opgørelse, som viser sig at være så forkert, som tilfældet var med opgørelsen i foråret, da kornloven blev vedtaget. Det er meget beklageligt, men jeg kommer til samme konklusion som det ærede medlem hr. Fibiger, at når der ingen penge er i denne pulje til fordeling til alle, der har afleveret korn, således som vi havde regnet med på det tidspunkt, så er der for så vidt ikke mere at foretage i det spørgsmål.

Man kunne naturligvis, som det ærede medlem hr. Hans Pinstrup har gjort, diskutere spørgsmålet om kornfondens anvendelse, siden overenskomsten blev indgået i foråret. Det ærede medlem vil holde sig til, hvad der ved denne overenskomst mellem partierne blev skrevet ned om kornfondens anvendelse. Jeg vil dog mene, at alle, dengang vi drøftede disse ting, var af den opfattelse, at de almindelige forpligtelser, som kornfonden hidtil havde haft, fremdeles stod ved magt. Den efterbetaling for fuld levering, som var gældende fra de tidligere kornlove, var alle enige om skulle betales på samme måde som andre formål, kornfonden skulle opfylde, og jeg mindes ikke, at der under disse forhandlinger var nogen, der gav udtryk for, at disse almindelige formål, som kornfonden hidtil havde haft, og hvori også var indbefattet, at kornfondens midler blev anvendt til nedsættelse af prisen på det indførte korn, der skulle anvendes til befolkningens forsyning — jeg mindes ikke, at nogen under de forhandlinger tog forbehold med hensyn til, at kornfondens midler fremdeles skulle anvendes til disse hidtil gældende hovedformål. Men da alle er enige om, at prisen på det indførte korn skulle nedsættes, så samler spørgsmålet sig jo efterhånden om dette ene: skal da prisen på det indførte korn, som skal bruges til befolkningens forsyning, nedsættes gennem de beløb, som er til rådighed i fonden eller har været til rådighed i fonden i løbet af i sommer, eller skal prisen